

smili, da povsod kjerkoli le on svoj nos pritekne, grozno veliko košta, velja pa malo ali nič. Pri sv. Marjeti se mu enako godi. Za 39.000 gld., koje ima okraj mariborski na dolgu se morajo drugokrat ceste bolj močne napraviti, drugače znate biti odstavljani.

Iz Celja dne 6. avgusta (nadvojvoda Karl — volitev župana — gimnazija.) Konec mesca julija pripeljal se je v Rimske toplice nadvojvoda Karl Ferdinand; ostati hoče tam, da se bo vdeležil slavnosti „Grilparcerjeve“, koja se bo obhajala 14. in 15. t. m. Lastnik rimskih toplic skrbi za velikanske naprave. —

Volitev novega župana celjske okolice se bode vršila 13. t. m. Nadejamo se, da bodo odborniki, ki so vsi narodni, izvolili si umnega župana, kateri si ne bo puščal ukazovati od dose danjega občinskega pisarja. —

Znamenito zastran obnašanja celjskih dijakov je to, da so oni enemu profesorju 2krat eno noč okna potrupali in da še zadnji den bili so 3 zavoljo drugih disciplinarnih pregreškov po sklepu gg. profesorjev izključeni. Vse to je sad omahljivega ravnatelja, ki vedno svojo mladež hvali.

Iz šent. lenartskega okraja. Srce se mora človeku togotiti, ako je sam priča, kako da se ubogemu slovenskemu jeziku na lenartskem rotovžu godi. No, pa vsaj ni čuda, ker je ta stavba celo majhna, torej ga ni prostorčeka za Slovence in za njegov jezik. Tam velja izrek: „Nur keinen Bindißen, und bindišarom nič veljati pustiti“. 7. avgusta ob 9 uri je bila na rotovžu izvanredna pa tudi prav neredna seja okr. zastopa. Ker slovenski možje nečemo biti le slepi prikimavci, se vname večkrat oster razgovor, ki se navadno s tem sklene, da nemški mesarji in lončarji na ves glas upijejo na slovenskega govornika, in mu tak besedo presekajo. Posebno roprčki kisko se držeči Selak ima tenki glas, pa še vrh tega mnogo psov. Pravo je rekel, nek narodnjak, ta zbor je podoben šolarjem, ker tam se tudi kriči. Gospoda predsednika bipa prosili, da svoje Nemce boljšega parlamentarnega reda navadi. Potem bo lepši red.

Da se k stvari vrnem, bilo je 7. avgusta vse nemško, in dolgo trajno. Konec seje povzdigne glas pošten narodnjak R. iz Drvanje, ter omeni, da smo se pri prvi seji okr. zastopa lanskega leta na nasvet narodnjaka K. o tem zedinili, naj se govori vse slovenski, le piše nemški. Ali dnes je vse nemško, in s tem bil je ogenj v stehi. Vendar pozorne storimo nemške gospode, od selej bodemo mi tudi bolj „sloveniš in bindiš“ se držali, kakor do sedaj in v to nam Bog pomozí.

Od sv. Tomaža. (Kravji tatovi). — Na večer sv. Ožbalta, je bilo v Saveih 5 krav ukradenih, 2 nekej revni udovi, 1 nekemu vinčarju, ostali 2 pa 2 nagorskima posestnikoma. Nesrečni okradenci hitro naznanijo žandarom v Ormuž in v Ljutomer. Žandari iščejo hudodelnike, in izvejo, da

so na Ogrsko odrinoli. Dirjajo za njimi. Dobili so 2 blizo Lendave, ostale nekoliko bližej.

Srečo so imeli, da so vse polovili in nje s kravami vred v Ljutomer prignali, od kod so si tudi objokani ukradenci z veseljem vsak svojo kravo domu gnali. Hvalo pa so dolžni ti nesrečni ljutomerskim žandarom, pa njim jo tudi gotovo izrekajo. —

V Rucmancih je nek posestnik imel tobak v svoji koruzi posejan, in mu ga je nekdo porezal in ukradel. Sum je imel posestnik na svojega brata. Na den 26. julija ide sumljivi brat od sv. meše domu tik hrama, kder stanuje oni, ki mu je bil tobak pokraden. Kakor hitro ga vidi mimo iti, beži za njim in ga je metal in davil, da je bilo strah. Neko večer poznej pride pijan do hrama, kder stanuje sumljivi brat in ga začne zmerjati rekoč: ti si meni tobak pokradel in mu moli cel pijansk očenaš tako dolgo, da se zopet primeta. Ali tatvine obdolžen brat porine bratu nož globoko v desno ramo blizo vrata. Ves v krvi se zgrudi s strašno rano. Kder ni vere, tam tudi ni ljubezni, še med brati ne.

Od Sotle. (Sitni kordon). Na sv. goro potujočim romarjem je mejna straža, ker gredó od Rogateca do Kumravec čez Hrvatsko, odvzela pečeno kuretino. Li se prime kuga tudi pečenih pišancev? Naj bi mejine srenje skupno prosile, da se vendar enkrat kordon odstrani, ki je vzajemni obrtniji na poti. Če so še ktere vasi okuzene, kakor je bilo že naznanjeno, naj bi se samo ove z manjšimi stroški nadzorovale, ker na meji Hrvatski in Štajerski o nobeni kugi ni duha ne sluha. —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Ravno zdaj razpošiljajo ljubljanski Mladoslovenci knjižico, polno neumnih napadov na duhovnike. Založil in spisal njo je dr. Vošnjak. Nezaslišano grdi stare naše branitelje n. pr. Hermana, o katerem pravi, da mu je „za pravice slovenskega naroda toliko mari, ko našemu kmetu za lanski snég“. —

Tako šuntarsko knjigo poganjajo tedaj liberalni Slovenci za lovljenje denarja in udov za svojo: Narodno (?) društvo, zdaj, ko so volitve nekaterih poslancev blizo? Na Kranjskem sta namreč narodnjaka: Gabrijan in Jugovic odstopila. Pri nas na Štajerskem pa menda breška volitev ni daleč.

Nemški liberalci so že postavili kandidata: Schniderschütza. Tudi slovenski liberalci v Ljubljani so proglasili: Janeza Stadler-ja za svojega kandidata. Mož je ponudbo prevzel. Iz tega, kako in iz tega, da je le v „Slov. Narodu“ sprejem ponudbe nazvanil, bi skoraj morali sklepati, da se je dal zapeljati popolnem v tabor liberalnih Slovencev, t. j. odpadnikov od federali-

stične stranke, odpadnikov od gesla: vse za vero, dom in cesarja.

Kaj bomo storili mi? Tega še dnes do- ločno ne povemo. Naznanimo pa, da jih je ve- liko naših prijateljev iz breškega okraja, ki nam svetujejo posnemati mariborske liberalce pri lan- skih volitvah, t. j. da se za zdaj popolnem zdržimo volitev in volilnih homatij; naj se lanski breški prijatelj letos sami med seboj lasajo. Potrpimo!

Vnanje države. Ruski listi začeli so kaj prijazni biti proti Avstriji. To pa vsled potovanja nadvojvode Albrehta. Govori se celó, da bode Avstrija z Rusijo napravila zvezo, kar bi nam sila bilo želeti. Potem nas ne bode Prus meni nič tebi nič napadel, še menj pa pograbil.

Nemški cesar Viljelm odpotoval je iz Ga- stajna zopet v Berlin. Tudi Bismark se vrača tje. Utegne se zdaj skoro pokazati, kaj namer- javajo Prusi s sklenjeno zvezo z Lahi in španj- skimi republikanci zoper itak že dovolj nesrečne in oslabiljene Francoze? Pravijo, da hoče Bismark novo vojsko, ter Francijo popolnem uničiti. Bog ne daj! —

Na Laškem grabljivi Piemontez ni več slo- boden na svojem prestolu. Te dni so v Bologni, Rimini, Florenci, v Rimu in Napolji zaprli više 100 zarotnikov zoper kralja in zoper liberalce bogat- tine. Zarotniki so udi strahovite družbe: Inter- nacional. —

Na Turškem v Mali Aziji razsaja grozna lakota. —

Za poduk in kratek čas.

Kako bi radi liberalci mrličje pokapali?

(Konec.)

Na britofih raste navadno lepa trava, ktera se živini poklada, alj živina ne pocrka. Ko bi zemlja okužena bila, bi menda tudi trava živini ne koristila, ampak bi njej škodovala, kar se pa zopet ne zgodi. Iz vsega tega sledi, da liberalci lažejo, otrobe vežejo in ljudem pesek v oči me- čejo, ako pravijo, da mrličji zrak, vodo in zemljo kužijo. Alj liberalci imajo nek drug skrit vzrok, zarad kterega zahtevajo, da se naj mrličji žgejo, kterega vzroka pa povedati nočejo alj pa se bo- jijo, tistega naznaniti. Če namreč liberalci kaj doseči hočejo, pa menijo, da bi tisto drugim po volji ne bilo in bi se opekli, ne razkrijejo narav- nost svojega namena, ampak tipljejo okolj, kakor maček okolj vroče kaše. In ravno to je tudi pri njihovem požiganji mrličjev. In kateri je ta namen? Liberalci hočejo krščanski pogreb odstra- niti, ljudi podivjačiti in verski čut v njih zatreti. To se vidi iz tega, ker nočejo niti po judovsko, niti po luteransko, niti po kato- liško mrličje pokapati, ampak hočejo tako ž njimi ravnati, kakor nekteri narodi, ki pravega Boga poznali niso. Najšli so se že namreč takošni pa-

ganski ljudje, kteri so svoje mrličje žgali, alj na- posled se njim je to požiganje preostudno in škod- ljivo zdelo, za to so ga opustili. In kar so pa- gauski narodi opustili in zavrgli, to bočejo sedanjí liberalci celó katoliškim Kristjanom vrniti, ter njihov verski čut zatreti. V tem grmu tiči zajec, in ne v zraku, v vodi alj v zemlji!

Pri svojem zahtevanju, da se naj mrličji žge- jo, kažjo liberalci svojo hudo vest. V enem njihovih časnikov v graški „Tagespošti“ namreč sem čital, da se naj mrličji za to žgejo, da po- zneje ne bo mogoče, ako bi deželjska gosposka za- tevala, tistih izkopati, ali ni bil morebiti kateri iz- med njih ostrupljen alj kako drugače življenja oropan. Znano je namreč, da mnogokrat hudo- delstva še le čez več let na svetlo pridejo in to ravno po mrličih. Slišal sem pred nekaj časom praviti, kako grozovito, rekel ki po satansko, je nek hudodelnik nekemu človeku življenje vzal. Pri- šel je po noči, kedar je tisti človek spal, hudobnež s precej debelim žrebljem ter ga je spečemu vrh glave v možgane zabil, da je pri priči umrl. Imel je tisti mrtvec dolge in goste lase, pod ktere se je žrebel skrtil. Nihče ni kakega hudodelstva slu- til, ker se nikjer kaka rana videla ni in pokopali so umorjenega človeka. Čez več let je bil pre- kopan. Ko grobar mrtvaško glavo iz groba vrže, zapazi, da se vedno giblje. Gre njo ogledovat in najde, da se je žaba žreblja dotikala in tako glavo mrličjevo premikavala. Deželjska gosposka je bila brž pri rokah, preiskovala in popraševala, kdo je bil tamkaj pokopan in iz kterega hrama. Tako je umorivca deželjska gosposka v roke dobila in ga kaznovala, kakor si je bil zaslužil. — Zadnji „Slov. Gosp.“ od 30. julija poroča, da so letos v Kostrivnici blizo rogačke Slatine na veliki petek ženo izkopali, ktera je že šest tednov v grobu ležala, ker se je med ljudstvom govornica razširila, da je tista žena ostrupljena bila. Zdravniki so neki spoznali, da je temu res tako. Sčasoma se zna že izvedeti, kdo da njo je ostrupil. Vse to bi se zgoditi ne moglo in marsiktero hudodelstvo bi morebiti vedno na skrivnem ostalo, ako bi se mrličji žgali in ne pokapali. Zategadelj je eden izmed mestnih očetov v Gradcu, ko so se tisti v seji 25. julija t. l. o požiganju mrličjev pogovar- jali, rekel, da bodo slavne c. k. sodnije gotovo svojo tehtno besedo dale, preden se bo dovolilo, da se naj mrličji žgejo. Ker se tedej liberalci bo- jijo, naj bi po izkopanih mrličih kaka hudobija na svetlo ne prišla, kažejo, da nimajo dobre vesti.

Pa pravijo liberalci: „To se bo po jako nizki ceni godilo, ako se bodo mrličji žgali in ne poka- pali“. S kako malimi stroški bi se mrličji žgali, to je pred nekaj tedni liberalna „Marburger Zei- tung“ povedala. Tamkaj je stalo črno na belem, da bi se za požiganje mrličjev peč postaviti mo- rala. Ne bila bi takošna, kakor njo kmetje doma imajo, tudi takošna ne, kakor njo imajo peki, da v njej kruh pečejo, pa tudi takošna ne, kakor njo